

Δρος ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Μ. ΜΠΟΥΣΙΑ
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ
ΤΗΝ ΕΠΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗΝ
ΓΑΛΟΚΤΙΣΤΟΝ
ΤΗΝ ΕΦΟΡΟΝ ΚΑΙ ΣΚΕΠΗΝ
ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

*Ἐκδοσις Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας
Ἀθῆναι 2009

ΔΡΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Μ. ΜΠΟΥΣΙΑ
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ
ΤΗΝ ΕΠΙΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗΝ
ΓΑΛΟΚΤΙΣΤΟΝ
ΤΗΝ ΕΦΟΡΟΝ ΚΑΙ ΣΚΕΠΗΝ
ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ

Ἐκδιδόμενος
προνοία καὶ ἀναλώμασι
τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου
Κύκκου καὶ Προέδρου Τηλλυρίας,
κ.κ. Νικηφόρου

Ἀθήναι 2009

Κανών Παρακλητικός
εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, τὴν ἐπονομαζομένην
ΓΑΛΟΚΤΙΣΤΟΝ

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Πρόνοια καὶ Δαπάνη: Ἱερὰ Μητρόπολις Κύκκου καὶ Τηλλυρίας

Εἰκόνα ἐξωφύλλου: Παναγία ἡ Γαλόκτιστη

Φιλολογικὴ ἐπιμέλεια: Παρέση Τσιρίδου-Μπούσια, φιλόλογος

© ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Ἀρτέμιδος 12-14, 116 36 Ἀθήνα

Τηλ.: 210921.7513, 210921.4820 • Fax: 210923.7033

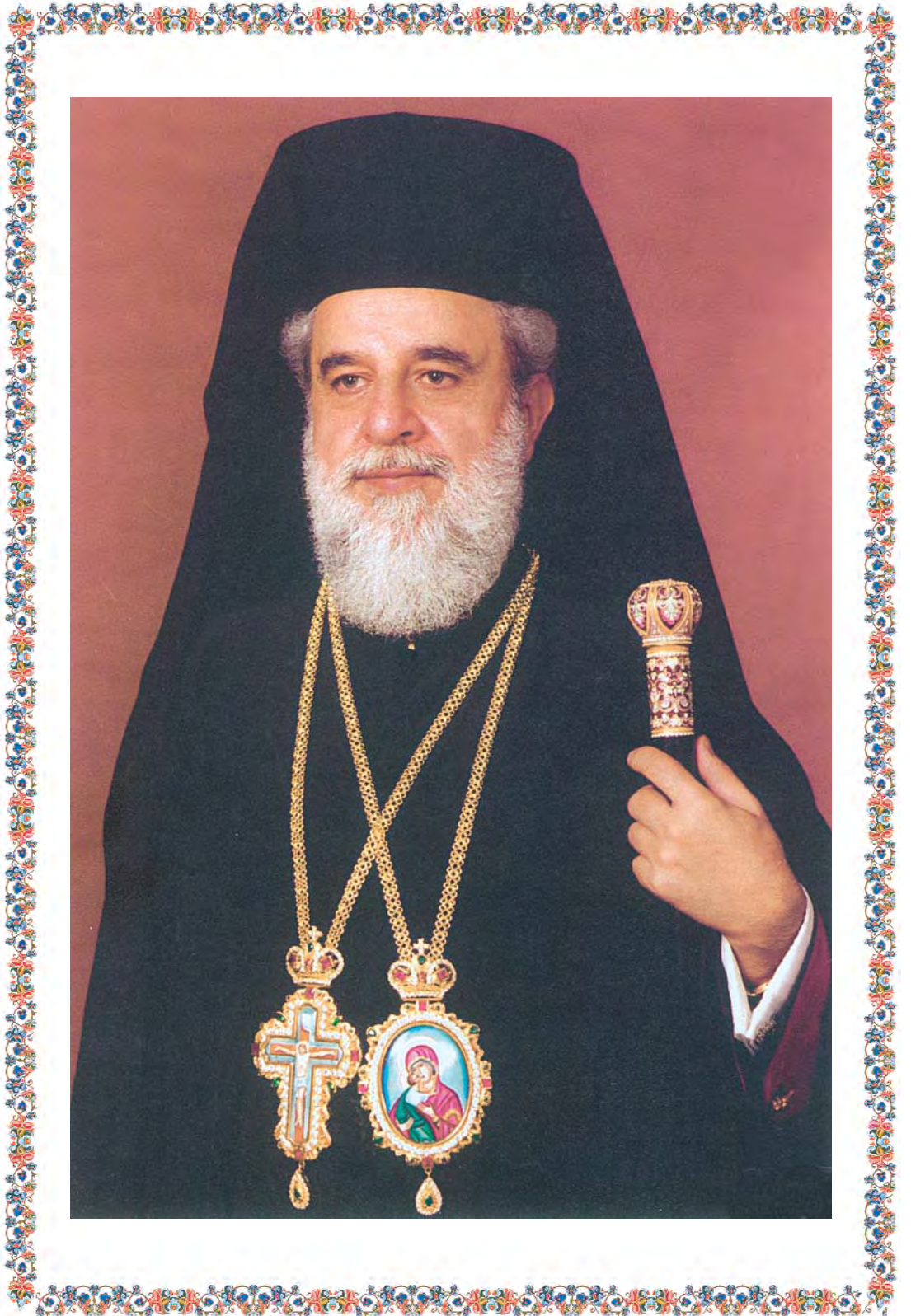
www.epitafios.gr • e-mail: info@epitafios.gr

Εἰς τὸν ἡρωϊκὸν Ποιμενάρχην
τῆς αἱματοποτίστου Τιλλυρίας,
τὸν ἐμφορούμενον ἀδόλου Ὁρθοδόξου πίστεως
καὶ γνισίου πατριωτικοῦ φρονήματος,
πολυσέβαστόν μοι Γέροντα,
Πανιερώτατον κ.κ. **Νικηφόρον**,
ἐλαχίστη προσφορὰ τιμῆς καὶ ἀγάπης.

Χαράλαμπος Μ. Μπούσιας

Πρόλογος

Ἡ παναγιοφρούρητη Μητρόπολη Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, στή μαρτυρική ἐσχατιὰ τῆς ἀγιοτόκου καὶ ἀγιοτρόφου Κύπρου μας, ἡ ὁποία στενάζει ἀκόμη κάτω ἀπὸ τὴν βαρβαρικήν κατοχὴν προσμένοντας νὰ φυσήξει ὁ ἀέρας τῆς πολυπόθητης λευτεριᾶς, ποὺ θὰ ὀδηγήσει στὴν ἐνότητα τοῦ λαοῦ μας, σεμνύνεται γιὰ τὴν προστασία καὶ περιφρούρησίν της ἀπὸ τὴν Κεχαριτωμένη Παναγία μας, ἀφοῦ βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὴν σκέπη τῆς θαυματουργῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Κυκκώτισσας.

Ἐνας πόλος ἔλξεως στὸν εὐλογημένο Πύργο τῆς Τηλλυρίας, πόλος πνευματικός, ποὺ ἀναψύχει τοὺς προσκυνητές του, εἶναι ὁ Ναὸς τῆς Παναγίας τῆς Γαλόκτιστης. Κόσμημα τῆς περιοχῆς καὶ καταφυγὴ τῶν κατοίκων της, ἡ Παναγία μας στέκει αἰῶνες τώρα σὲ πείσμα τοῦ πανδαμάτορος χρόνου. Στέκει, γιὰ νὰ μᾶς θρέψει μὲ τὸ νοητὸ γάλα τῶν πρεσβειῶν της πρὸς τὸ μονογενὴ Υἱό της, τὸ Χριστό μας, τὸν ὁποῖο ὡς βρέφος γαλούχησε καὶ ἔθρεψε μὲ τὸ ἅγιο γάλα τῶν μαστῶν της. Τῆς ὀφείλουμε χάριτες καὶ καταφεύγουμε στὴν ἔτοιμη πάντοτε προστασία της σὲ κάθε δύσκολη στιγμή τῆς ζωῆς. Στὴν καταφυγὴ μας αὐτὴ τὴν μεγαλύνουμε ὡς Μητέρα

τοῦ Λυτρωτοῦ μας καὶ τὴν παρακαλοῦμε ταυτόχρονα νὰ μεσιτεύσει σ' Αὐτὸν γιὰ ὅλους τοὺς ἰκέτες της.

Ὁ Παρακλητικὸς αὐτὸς Κανὼνας στοχεύει στὴν ἐμμελὴ παράκληση τῆς Παναγίας μας τῆς Γαλόκτιστης καὶ συγγραφέηκε, γιὰ νὰ καλύψει αὐτὸ τὸ ὑμνογραφικὸ κενό. Τὸν προσφέρουμε σὲ ὅλα τὰ πνευματικά μας ἀδέλφια καὶ παιδιά τῆς Τηλλυρίας μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ καταφεύγουν μὲ πίστη σὲ κάθε τους δυσκολία στὴν Παναγία μας τὴ Γαλόκτιστη. Ὁλόθερμες εὐχαριστίες γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἐκφράζονται στὸν ἀγαπητό μας ἐν Χριστῷ ἀδελφό, Ὑμνογράφο, Καθηγητὴ Δρα Χαράλαμπο Μπούσια, ὁ ὁποῖος μὲ προθυμία συνέθεσε τὸν Παρακλητικὸ αὐτὸ Κανὼνα. Ἐπίσης εὐχαριστίες ὀφείλονται στὴ σύζυγό του, κα Παρέση Τσιρίδου-Μπούσια, φιλόλογο, γιὰ τὴ φιλολογικὴ ἐπιμέλεια τῆς παρούσης ἐκδόσεως. Ἡ χάρις τῆς Παναγίας μας εἶθε νὰ ἐπισκιάζει ὅλους τοὺς προσκυνητὲς της καὶ αὐτοὺς πὺ τὴν ἐπικαλοῦνται στὶς ἀνάγκες καὶ δυσμενεῖς τοῦ βίου περιστάσεις.

Ἔγραφα τὴ 15η Αὐγούστου 2009,
ἐορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου,

ὁ Μητροπολίτης

Ὁ Κύρκου καὶ Τηλλυρίας Νικηφόρος.

Ἡ Παναγία Ἡ Γαλόκτιστη

Ἡ μάνα εἶναι τὸ ἱερώτερο καὶ πιὸ ἀγαπητὸ πρόσωπο τῶν ἀνθρώπων. Στὸ πρόσωπό της ἀναγνωρίζουμε τὴν ἔκφραση τῆς ἀδιάλειπτης ἀγάπης, τῆς προσφορᾶς, τῆς ἔτοιμης βοήθειας, τῆς θυσίας. Ἡ μεγάλη μας Μάνα εἶναι ἡ Παναγία. Εἶναι ἡ καταφυγή μας, ἡ παρηγοριά μας, ἡ ἐλπίδα μας, ἡ γιάτρισσά μας, ἡ προστασία μας. Αὐτὴν ἐπικαλούμαστε σὲ κάθε δυσκολία τῆς ζωῆς, σ' αὐτὴν καταφεύγουμε στοὺς πειρασμούς, στὶς θλίψεις, στὰ βάσανα, στὶς περιπέτειες, στὶς ἀνάγκες, στὶς ἀρρώστιες μας. Καὶ πάντοτε αἰσθανόμαστε ζωντανὴ τὴν παρουσία της, τὴ σκέπη της νὰ μᾶς ἐπισκιάζει, τὴν ἀγκαλιά της νὰ μᾶς περιμένει, τὸ χέρι της νὰ μᾶς κατευθύνει, τὸ στόμα της νὰ παρακαλεῖ ἀδιάκοπα τὸν εὐσπλαχνο Υἱό της, γιὰ νὰ μᾶς ἐλεήσει, νὰ μᾶς συγχωρέσει τὰ ἀμαρτήματα, νὰ μᾶς ἀνασύρει ἀπὸ τὸ βούρκο τῆς χαμαιζηλίας πρὸς τὶς ἐπάλξεις τῆς οὐρανοῦ μακαριότητος.

Κάθε μέρος τῆς εὐλογημένης μας πατρίδος ἔχει Ναοὺς καὶ Μοναστήρια, Ἐξωκκλήσια καὶ Προσκυνητάρια ἀφιερωμένα στὴ χάρη της. Ἀναρίθμητα εἶναι τὰ εἰκονίσματα τῆς χάριτός της στὶς διάφορες βυζαντινὲς καὶ νεώτερες ἐκκλησίες μας καὶ ὁ λαὸς γιὰ κάθε ἓνα ἀπὸ αὐτὰ ἀφηγεῖται μία ἱστορία, ἓνα θαῦμα, μιὰ γιατριά. Καὶ οἱ ἐπωνυμίες της εἶναι ἀπειράριθμες καὶ δείχνουν εἴτε ἐντοπιότητα, ὅπως Παναγία Τροοδί-

τισσα, Παναγία Προυσιώτισσα, Παναγία Λυσιώτισσα, εἴτε ιδιαίτερη χάρη θαυματουργίας, ὅπως Παναγία Γιάτρισσα, Παναγία Παυσολύπη, Παναγία Γοργοεπήκη, εἴτε τόπο εὑρέσεως τῆς εἰκόνας της, ὅπως Παναγία Μυρτιδιώτισσα, Παναγία Καλαμιώτισσα, Παναγία Φανερωμένη, ἢ τρόπο κτισίματος τοῦ Ναοῦ της, ὅπως Παναγία Ἀγγελόκτιστη καὶ αὐτὴ τῆς Παναγίας τῆς Γαλόκτιστης στὴν αἵματοπότιστη καὶ μαρτυρική Τηλλυρία. Σύμφωνα μὲ τὴν τοπικὴ παράδοση ἢ ἐπωνυμία τοῦ Ναοῦ αὐτοῦ ὀφείλεται στὸ γεγονός ὅτι κατὰ τὴν ἀνεργσή του, γιὰ τὴ δημιουργία ἀσβεστοκονιάματος χρησιμοποιήθηκε γάλα ἀντὶ γιὰ νερό. Καὶ τοῦτο, γιὰ νὰ τονισθεῖ ἡ ἀγιότητα της, ὅπως γράφει καὶ ὁ πανιερώτατος Ἅγιος Κύκκου, Γέροντας Νικηφόρος¹. Μὴ λησμονοῦμε ὅτι στὴν περιοχὴ αὐτὴ τῆς βορειοδυτικῆς Κύπρου, συνεχίζει ὁ Πανιερώτατος, ὑπάρχουν παραδόσεις ποὺ σχετίζονται μὲ τὸ γάλα καὶ τοπωνύμια, ὅπως Γαλάτεια καὶ Γαλατᾶ. Στὸν Πομὸ ὑπάρχουν καὶ δύο παρεκκλήσια, ποὺ λέγονται «Ἄες Γαλαταρκές».

Τὸ ἐξωκκλήσι τῆς Παναγίας τῆς Γαλόκτιστης εἶναι ἓνας μονόκλιτος, καμαροσκέπαστος Ναός, ποὺ βρίσκεται ἀνάμεσα στὰ χωριὰ Πάνω καὶ Κάτω Πύργος. Στὴ σημερινή του μορφή, μετὰ τὶς ἐργασίες συντηρήσεως καὶ ἀποκαταστάσεώς του τῶν ἐτῶν 1998-2000, φαίνεται νὰ εἶναι ἓνα μακρόστενο κτίσμα, στὸ ὁποῖο διακρίνονται δύο οἰκοδομικὲς φάσεις². Τὸ ἀρχαιότερο τμῆμα τοῦ Ναοῦ εἶναι τὸ ἀνατολικό, τὸ ὁποῖο εἶναι καμαροσκέπαστο. Ὁ Νάρθηκας ποὺ καλύπτεται μὲ φουρνικό, δηλαδὴ τροῦλλο χωρὶς τύμπανο, εἶναι μεταγενέστερος. Στὰ δυτικὰ τοῦ Ναοῦ ὑπῆρχε μιὰ ἄλλη ἐπέκταση μὲ ἓνα ἀπλὸ δωμάτιο, ποὺ καλυπτόταν μὲ δοκίδες καὶ κεραμίδια καὶ χρησίμευε κυρίως σὰν ἀποθηκευτικὸς χώρος. Τὸ δω-

1. Μητροπολίτου Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρου, χαιρετισμὸς στὸ Συνέδριο: Τηλλυρία, Μνήμες, Ἱστορία καὶ Ἀρχαιολογία, στίς 4 Ἀπριλίου 2009, Περιοδικὸ «Ἐνατενίσσεις», σελὶς 166, Τεύχος 7, Ἰανουάριος-Ἀπρίλιος 2009.

2. Γεώργιος Διάκος, «Τὸ ἐξωκκλήσι τῆς Παναγίας Γαλόκτιστης», Περιοδικὸ «Ἐνατενίσσεις» Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, σελὶς 77, Σεπτέμβριος-Δεκέμβριος 2007.

μάτιο αυτό κατεδαφίστηκε κατά τις εργασίες αποκαταστάσεως του μνημείου το 2000. Το έτος αυτό απομακρύνθηκαν και τα κεραμίδια που, άγνωστο από ποιο έτος, κάλυπταν όλο το μνημείο. Αφαιρέθηκε επίσης το νεώτερο δάπεδο από μπετόν και συντηρήθηκε το βοτσαλωτό που αποκαλύφθηκε κάτω από αυτό. Κατασκευάστηκαν ακόμη νέες ξύλινες θύρες σύμφωνα με τις αρχικές. Τέλος αφαιρέθηκε το νεώτερο καμπαναριό από μπετόν και έγινε διαμόρφωση της αυλής. Κατά τη διάρκεια αυτής της εργασίας βρέθηκε αριθμός τάφων, που περιείχαν έμφυαλωμένα κεραμικά τύπου «Sgraffito ware» της Μεσαιωνικής εποχής³. Οι τοίχοι είναι κατασκευασμένοι από ακανόνιστους λίθους και μόνο στις γωνίες χρησιμοποιήθηκαν λαξευμένοι. Όλοι τους είχαν καλυφθεί με νεώτερα επιχρίσματα, τα όποια και αυτά αφαιρέθηκαν, για να αναδείξουν την πρωταρχική λιθοδομή.

Είναι βέβαιο ότι όλος έσωτερικά ο Ναός ήταν διακοσμημένος με τοιχογραφίες. Αποκαλύφθηκαν τρία στρώματα τοιχογραφιών, σε κανένα όμως από αυτά δεν μπορεί να ταυτοποιηθεί κάποια μορφή Αγίου. Στον ημικυκλικό τοίχο της άψιδας υπάρχει δυσδιάκριτη ή μορφή ενός Ιεράρχη. Στον βόρειο τοίχο του κυρίως Ναού ξεχωρίζει ή μορφή μιας Αγίας με στέμμα, που πιθανολογείται να είναι ή Αγία Ελένη. Σπαράγματα τοιχογραφιών σώζονται και σε άλλα σημεία του Ναού και κυρίως στο φουρνικό.

Παρά την καταστροφή των τοιχογραφιών από τον πανδαμάτορα χρόνο διέσωσε ή χάρη της Παναγίας μας τρεις εξαιρετικής τέχνης φορητές εικόνες, που φυλάσσονται ως πολύτιμοι θησαυροί στο Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στον Κάτω Πύργο. Καύχημα και καταφυγή των κατοίκων της πε-

3. Μαρίνα Σολομίδου-Ιερωνυμίδου, «Εργασίες συντήρησης και αποκατάστασης σε εκκλησιαστικά μνημεία της μητροπολιτικής περιφέρειας Μόρφου, που ανακαλύφθηκαν από το τμήμα αρχαιοτήτων κατά την περίοδο 1998-2000», σελίδες 203-204, Ίερά Μητρόπολις Μόρφου, 2000 χρόνια τέχνης και αγιότητας, Λευκωσία 2000.

ριοχῆς ἀποτελεῖ ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Γαλόκτιστης⁴, ἡ ὁποία σώθηκε ὡς ἐκ θαύματος ἀπὸ τὴν καταστροφή. Ἡ μεγάλη διαστάσεων αὐτῆ εἰκόνα, 105 ἑκατοστῶν ὕψους καὶ 82,5 ἑκατοστῶν πλάτους, εἶχε μαυρίσει ἀπὸ τὴν πολυχρόνια αἰθάλη τῶν κεριῶν καὶ τῶν καντηλιῶν, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ λάδια καὶ τοὺς ρύπους τῶν χεριῶν τῶν προσκυνητῶν. Στὴ μαυρισμένη αὐτῆ εἰκόνα ἦταν πολὺ δύσκολο νὰ διακρίνει κανεὶς ἶχνη τῆς μορφῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας μας καὶ εἶχε περιέλθει σὲ ἀνυποληψία. Τὴν εἶχαν τοποθετήσει οἱ πιστοὶ στὸ μικρὸ δωμάτιο ποὺ βρισκόταν δυτικὰ τοῦ Ναοῦ, χωρὶς νὰ γνωρίζουν τὴν καλλιτεχνικὴ τῆς ἀξία, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ τῆς προσδίδουν τὸν προσήκοντα σεβασμὸ. Ὁ καθαρισμὸς τῆς ἀπὸ τὸ ἐργαστήριον συντηρήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου ἔφερε στὸ φῶς τὴν ἐξαισία μορφή τῆς βρεφοκρατούσας Θεοτόκου στὸν εἰκονογραφικὸ τύπο τῆς Κυκκώτισσας, χωρὶς ὅμως νὰ τὴν ἐπονομάζει.

Καλλιτεχνικὴ ἀνάλυση τῆς εἰκόνας⁵

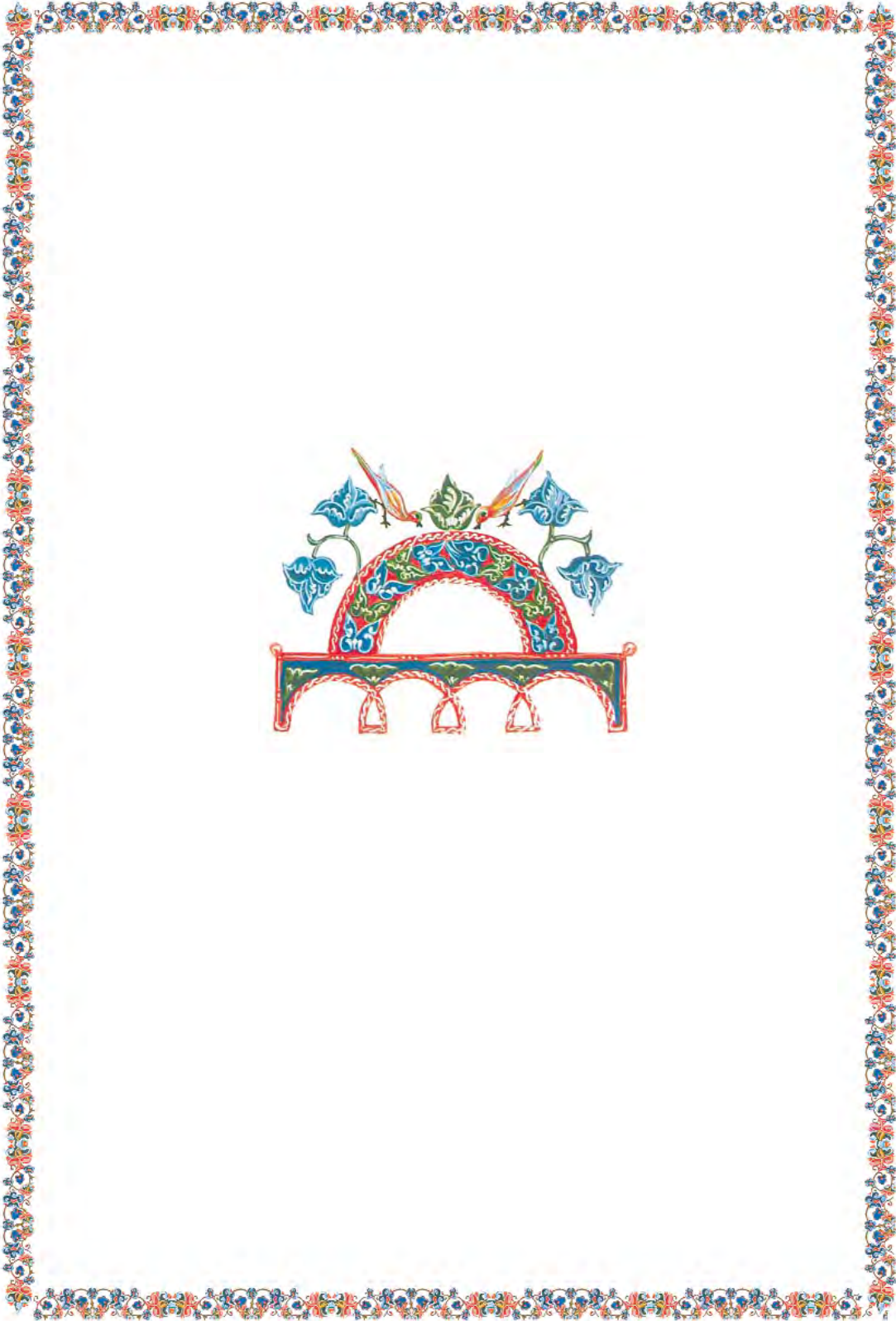
Ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Γαλόκτιστης, καθὼς ἀναφέρεται, εἶναι ζωγραφισμένη σὲ δύο ἀνισομερεῖς σανίδες κοκκινωποῦ πεύκου. Γύρω φέρει αὐτόξυλο ὑπερυψωμένο πλαίσιο πλάτους πέντε ἑκατοστῶν. Ἀρχικὰ διατηροῦσε μακρὸ κοντὰρι στηρίξεως γιὰ λιτανεία. Τὸ βρέφος Ἰησοῦς φορεῖ κοντὸ κεραμιδόχρωμο χιτῶνα μὲ πλούσια χρυσοκονδυλιά, ὁ ὁποῖος δένεται στὴ μέση μὲ ἐρυθρὰ ζώνη. Ἡ Θεοτόκος φορεῖ πρασινογάλανο χιτῶνα, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὴ μακροχρόνια φθορὰ διακρίνεται ἀμυδρά, καθὼς καὶ κεραμιδόχρωμο μαφόρι μὲ ὠχροκίτρινη παρυφή, μέσα στὴν ὁποία ἐγγράφονται χρυσῆς γραμμές. Τὸ κεφάλι καλύπτει λοξὰ ἐρυθρὸ πέπλο. Αὐτὸ διακοσμεῖται μὲ χρυσοὺς, τετραπέταλους, σταυρόσχημους ρόδακες, ἐνῶ στὰ δημιουργούμενα μεταξύ τους διάχωρα ἐγγράφονται

4. Στυλιανὸς Περδίκης, «Παναγία ἡ Γαλόκτιστη», «Ἱερὰ Μητρόπολις Μόρφου, 2000 χρόνια τέχνης καὶ ἀγιότητος», σελὶς 282, Λευκωσία 2000.

5. Στυλιανὸς Περδίκης, ὡς ἄνωτ. σελὶς 282.

καμπυλόπλευρα τετράγωνα. Τὰ γυμνὰ μέρη πλάθονται με καστανόχρωμο προπλάσμο, ὁ ὁποῖος ξανοίγεται με ἀπαλὸ ρόδινο χρῶμα, ἐνῶ οἱ σκιάσεις δίνονται σὲ πιὸ σκούρα ἀπόχρωση, ἢ ὁποῖα πλησιάζει τὸ μελανό. Τὸ πρόσωπο τῆς Παναγίας εἶναι ἐλαφρῶς ὠοειδὲς ὡς πρὸς τὸ σχῆμα με κλειστὰ ἐρυθρὰ σαρκώδη χεῖλη, στενόμακρη μανιεριστικὴ μύτη, με διακρινόμενη νερούλη κιννάβαρη στὸ ἐξωτερικὸ περίγραμμα καθὼς καὶ στὸ δεξιὸ ριπίδιο. Τὰ μεγάλα ἀμυγδαλωτὰ μάτια με τὴν ἀδρὴ κόρη στὸ μέσο καὶ τὰ ἐλαφρῶς καμπυλόγραμμα φρύδια τονίζουν τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου ἐκπέμποντας αἴσθησι συγκρατημένης θλίψεως καὶ μελαγχολίας. Τὰ φωτοστέφανα ἀποδίδονται με διπλὸ ἐγχάρακτο καὶ στικτὸ κύκλο. Τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἔνσταυρο, ἐνῶ τῆς Παναγίας χωρίζεται σὲ ὀρθογώνια διάχωρα, μέσα στὰ ὁποῖα ἐγγράφονται ἐγχάρακτοι σταυροὶ με πεπλατυσμένες κεραῖες, οἱ ὁποῖες γεμίζουν με μπακλαβαδωτὴ διακόσμηση. Ἡ τέτοιου τύπου διακόσμηση δὲν συναντᾶται σὲ ἄλλες εἰκόνες τῆς Κύπρου. Τὸ βάθος τῆς εἰκόνας καλύπτεται με στιλβωτὸ χρυσό. Τὸ ὑπερυψωμένο πλαίσιο φέρει ἔξεργη γύψινη διακόσμηση. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς ταινίες, οἱ ὁποῖες μέσα σὲ ὀρθογώνια διάχωρα ἐγγράφουν τετράφυλλους ρόδακες.

Ἡ ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ εἰκόνα τῆς Γαλόκτιστης Παναγίας, παρὰ τὴν ταλαιπωρία καὶ τὶς φθορὲς ποὺ ὑπέστη, διατηρεῖ ἕναν ἀπὸ τοὺς ἀριστοκρατικότερους τύπους τῆς Παναγίας Κυκκώτισσας. Συγκεντρώνει ἐπιμέρους στοιχεῖα ἀπὸ τὸ 12ο μέχρι τὸ 14ο αἶώνα καὶ τεχνοτροπικὰ ὁμοιάζει με τὸν Ἀρχάγγελο Μιχαὴλ ἀπὸ τὴ Χρυσαινιώτισσα τοῦ 14ου αἰῶνος καὶ πιθανὸν νὰ ἀποτελεῖ ἔργο τοῦ ἴδιου ζωγράφου. Ἡ ποιότητά της, ὑπερτεροῦσα τοῦ εἰκονογραφικοῦ της παραλλήλου, τῆς Θεοσκέπαστης τοῦ Καλοπαναγιώτη, βρίσκεται πλησιέστερα σὲ πρότυπα με Κωνσταντινουπολίτικη προέλευση.

**ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ
ΤΗΝ ΕΠΙΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗΝ
ΓΑΛΟΚΤΙΣΤΟΝ
ΤΗΝ ΕΦΟΡΟΝ ΚΑΙ ΣΚΕΠΗΝ
ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ**

Εὐλόγησαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον,
μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς προσιόντας τῷ πανσέπτῳ Ναῶ σου,
τῷ ἐν τῷ Πύργῳ Τηλλυρίας, Παρθένε,
Γαλόκτιστε πανθαύμαστε, χαρᾶς μυστικῆς
ἅπαντες πληρούμεθα καὶ δυνάμεως θείας
διανῦσαι δόλιχον βιοτῆς τῆς παρούσης
καλῶς καὶ φθάσαι πόλου εἰς σκηναὶς
τῷ σῷ πανσέπτῳ Υἱῷ συνευφραίνεσθαι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.
Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,

τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σφῆζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

«Γαλόκτιστε Θεοτόκε, ἐχθρῶν ρύσαί με. Χ. Μ.»

Ῥδὴ α΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Γαλόκτιστε, Πύργου καταφυγὴ
θερμὴ καὶ ἀκέστορ
Τηλλυρίας, Μήτηρ Θεοῦ,
ἡμᾶς νηπιάζοντας τῇ πίστει
θρέψον Υἱοῦ σου τῷ γάλακτι γνώσεως.

Αγίασον δήμους τῶν εὐσεβῶν
πιστῶς ἀνυμνούντων
προστασίαν σου ταχινήν,
Γαλόκτιστε Μήτηρ, ἣν δεικνύεις
τοῖς καταφεύγουσι χάριτι θείᾳ σου.

Λειμώνων τοῦ Πύργου ἡδυτερπὲς
λευκάνθεμον, Μήτηρ,
εὐωδία σῆς ἀρωγῆς,
Γαλόκτιστε, ἔμπλησον τοὺς πόθῳ
σῷ πανιέρῳ Ναῶ προσπελάζοντας.

Ορδὰς τῶν ἀπίστων Ἄγαρ υἱῶν
ἐκδίωξον τάχος,
ἐπιβούλων ἡμῶν τῆς γῆς,
Γαλόκτιστε Μήτηρ, τῶν προγόνων
ἦν ὄχετοὶ τῶν αἱμάτων ἡγίασαν.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Καταπράϋνον ἄλγη
ψυχῶν ἡμῶν, ἄχραντε,
καὶ σωμαίων σέ τῶν ὑμνούντων,
Μῆτερ Γαλόκτιστε,
ὡς Τηλλυρίας θερμὴν
ἐν συμφοραῖς παραστάτιν
καὶ ἐν ἀσθενήμασι
θεῖαν ἰάτειραν.

Τηλλυρίαν μὴ παύση
ἐξ οὐρανῶν θρόνου σου
θεῖου ἐφορῶσα καὶ Πύργου
δήμον, Γαλόκτιστε,
τὸν σέ τιμῶντα λαμπροῖς,
Θεογεννήτορ Παρθένε,
ὑμνοῖς ἐποπτεύουσα
ὡς εὐσυμπάθητος.

Ἰατρεύεις τὰ πάθη
σῶν ἱκετῶν, Δέσποινα,
καὶ τὰς ἀλγηδόνας πραΰνεις
πάντων, Γαλόκτιστε,
καταφευγόντων πιστῶς
ταῖς σαῖς θερμαῖς ἱκεσίαις
πρὸς τὸν θεῖον Τόκον σου,
τὸν πολυεύσπλαγχνον.

Στηριγμὸς ἀδυνάτων
καὶ σταθῆρὸν ἔρεισμα
πέλεις κλονουμένων ἐν βίῳ,
Μῆτερ Γαλόκτιστε,
Θεογεννήτορ σεμνή,

ἡ κατισχύουσα πάντας
ἀσθενεῖς καὶ σκέπουσα
τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Διάθρεψον
ἡμᾶς τῷ γάλακτι πίστεως Ὁρθοδόξου,
Τηλλυρίας τροφεῦ σεμνῆ, Παρθένε Γαλόκτιστε,
νηπίους τοὺς ὄντας τῇ ἡλικίᾳ.

Ἐπίβλεψον
ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμῆ.

Πρεσβείαις, ἀγνή Γαλόκτιστε, ἐνθέρμοις σου
πιστῶν Τηλλυρῶν οἱ δῆμοι καταφεύγοντες
ἐν δεινοῖς καὶ θλίψεσιν
ἀπολαύομεν θείας σου χάριτος
καὶ πειρασμῶν παντοίων προσβολὰς
ἐλαύνομεν τάχος, Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Τὰς λιτάς σου, Γαλόκτιστε,
Μήτηρ τοῦ Ὑψίστου, ἀπεκδεχόμεθα
καὶ προσφεύγομεν τῇ σκέπῃ σου
ἐν δειναῖς τοῦ βίου περιστάσεσιν.

Εὐσυμπάθητε Δέσποινα,
δῆμων Τηλλυρίας θερμῆ ἀντίληψις,
ρύου θλίψεων, Γαλόκτιστε,
καὶ ἐχθρῶν ἀπίστων ἐπιθέσεων.

Θραῦσον βέλη, Γαλόκτιστε,
πολεμίων πάντων ἀσπίδι θείᾳ σου
ἀνυστάκτου ἀντιλήψεως,
Κεχαριτωμένη Μητροπάρθενε.

Ἐκ θερμῶν παρακλήσεων
θρέψον γάλακτός σου ἡμᾶς, Γαλόκτιστε,
τὸν Χριστὸν ἢ διαθρέψασα
βρέφος ἐκ μαζῶν σου τὸν εὐίλατον.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὀμβρισον ἡμῖν
ὑετὸν τῆς εὐσπλαγχνίας σου
καὶ τὰ πρόσφορα παράσχου δαψιλῶς
τοῖς ὑμνοῦσί σε, Γαλόκτιστε Μητρόθεε.

Τείχισον ἡμᾶς
ἱκεσίαις σου, Γαλόκτιστε,
ἵνα πάντες τῇ αὐτῶν παρεμβολῇ
θεωθῶμεν, Μητροπάρθενε, φρουρούμενοι.

Ὀλη σε ψυχῇ,
διανοίᾳ τε καὶ χεῖλεσι
καὶ καρδίᾳ μεγαλύνων, ἀγαθῇ,
ἀπεκδέχομαι τὴν χάριν σου, Γαλόκτιστε.

Κοίμισον ἡμῶν,
κοῖμοι, πάθη τὰ χαμαίζηλα
καὶ ὑπόδειξον, Γαλόκτιστε, ἡμῖν
ἀπαθείας ἀτραπὸν τὴν διασώζουσαν.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Ἐκδίωξον ἐπιβούλους τάχιστα
τῆς ἡμῶν ἐλευθερίας καὶ κάμψον
ἰσχὺν ἐχθρῶν ἀλλοπίστων, Παρθένε,
τῶν κατεχόντων ἀδίκως, Γαλόκτιστε,

πιστῶν ἐστίας πατρικὰς
ἐν τῇ Κύπρῳ καὶ θεῖα σκηνώματα.

᾽**Ε**πάκουσον τῶν ἡμῶν δεήσεων
καὶ μὴ παύσῃ περισκέπουσα πάντας
καθάπερ ὄρνις αὐτῆς τὰ νοσία
ὑπὸ τὰς πτέρυγας, Μῆτερ Γαλόκτιστε,
ἢ γάλακτι τῶν σῶν μαζῶν
σαρκωθέντα Θεοῦ Λόγον θρέψασα.

Χαρίτωσον εὐσεβεῖς, Γαλόκτιστε,
προσιόντας τῷ πανσέπτῳ Ναῶ σου
ἐν Τηλλυρία, Κυρία Παρθένε,
καὶ τὴν ἡμῶν δυσθυμίαν μετάστρεψον
εἰς εὐθυμίαν ἰλαράν,
χαρμονὴ τῶν πιστῶν ἀτελεύτητε.

Θεράπευσον τῆς ψυχῆς μου τραύματα
καὶ οὐλὰς σαρκὸς φαρμάκῳ εὐχῶν σου
πρὸς τὸν Υἱόν σου, Γαλόκτιστε Μῆτερ,
“Ὀν ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος ἐβάστασας
καὶ “Ὀνπερ ἔθρεψας καλῶς
τῶν τιμίων μαζῶν σου τῷ γάλακτι.

Διάθρεψον
ἡμᾶς τῷ γάλακτι πίστεως Ὁρθοδόξου,
Τηλλυρίας τροφεῦ σεμνῆ, Παρθένε Γαλόκτιστε,
νηπίους τοὺς ὄντας τῇ ἡλικίᾳ.

᾽**Α**χραντε,
ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῆρησιαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ἡ εὐλογοῦσα δικαίους, Γαλόκτιστε,
καὶ ἀποστρέφουσα πρόσωπον θεῖόν σου
ἐκ τῶν ἀδίκων, ταχὺ ἐλευθέρωσον
ἐκ τῶν ἀπίστων ἐχθρῶν Κύπρον ἅπασαν
σὲ ἀνυμνοῦσαν, Θεόνυμφε Δέσποινα.

Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός Σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχος. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Εὐαγγέλιον· κατὰ Λουκᾶν.

(Κεφ. α' 39-49, 56)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστᾶσα Μαριάμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρει-
νήν, μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς
ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ
βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ
Ἐλισάβετ καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη
σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ
πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με· Ἴδου
γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου,
ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μα-
καρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ
παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύ-
ριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου,
ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι με-
γαλεῖα ὁ Δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριάμ
σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα.

Γαλοκτίστου, Σῶτερ,
Μητρός Σου, Ἐλεῆμον,
λιταῖς ἐξάλειψόν μου
τὴν πληθὺν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμιον. ᾠχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν Σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Πύργου μέγα καύχημα
καὶ Τηλλυρίας προστάτις,
εὐκλεὲς Γαλόκτιστε,
ἢ μαζῶν σου γάλακτι
διαθρέψασα
Ὅν ἐν ἀγκάλαις σου
ταῖς σεπταῖς ὡς βρέφος,
Ἰησοῦν Χριστόν, ἐβάστασας,
ἡμᾶς διάθρεψον
ἀρετῇ νηπίους τῷ γάλακτι
σῆς συμπαθείας, Δέσποινα,
καὶ ἡμᾶς τραφῆναι ἀξιώσον,
Κεχαριτωμένη,
δι' ἄρτου στερεοῦ ἔργων καλῶν
καὶ ψυχοτρόφων τοὺς μέλλοντας
πρὸς ἡμᾶς σὴν εὐνοίαν.

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ραντισμῶ προστασίας
ἀνυστάκτου σου, Μῆτερ
ἀγνή, Γαλόκτιστε,
ἀγίαζε τοὺς πόθῳ
προσφεύγοντας σῆ σκέπη,
ἐπιπνοία καὶ χάριτι
καὶ ἐξαιρέτως πιστοὺς
ἐνδόξου Τηλλυρίας.

Ῥαίσεις τὰς νάπας
καὶ δρυμοὺς Τηλλυρίας,
σεμνή Γαλόκτιστε,
Ναῶ σου τῷ πανσέπτῳ
καὶ δήμους εὐσεβούντων
τῇ θερμῇ ἀντιλήψει σου,
τοὺς ἐφυμνίοις λαμπροῖς
σὲ ἀνυμνολογοῦντας.

Νικητὰς σοὺς ἰκέτας
κατ' ἐχθρῶν ἀοράτων
ταχὺ ἀνάδειξον
καὶ ὄρατῶν, Παρθένε
Γαλόκτιστε, τοὺς πίστει
καταφεύγοντας πάντοτε
σῆ ταχινῆ ἀρωγῇ
ἐν μάχαις ταῖς τοῦ βίου.

Ρυπτικάς σου δεήσεις
ἐκδεχόμεθα πάντες
οἱ κυλινδούμενοι

παθῶν ἐν τῷ βορβόρῳ
καὶ τέλματι δυσώδει
ἐμπαθείας, Γαλόκτιστε,
Μήτηρ τοῦ Λόγου Θεοῦ,
ὑπερευλογημένη.

Ῥδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Υμνολογοῦντες
δαφιλεστάτην σου χάριν,
ἦν δεικνύεις, Γαλόκτιστε, πᾶσι
σπεύδομεν σῆ σκέπη
ἐν χαλεποῖς κινδύνοις.

Συνέτισόν με
καὶ ἐντολὰς τοῦ Υἱοῦ σου
καθ' ἐκάστην τηρεῖν, Θεοτόκε,
δίδαξον σὸν δοῦλον,
Γαλόκτιστε Κυρία.

Ἀνάστησόν με
ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀμαρτίας
τὸν αἰτούμενον σὰς ἰκεσίας
πρὸς τὸν ἀναστάντα,
Γαλόκτιστε, Υἱόν σου.

Ἰσχύος πλήσον
καὶ χαρμονῆς τὰς καρδίας
τῶν σπευδόντων ἐν τῇ Τηλλυρία
δέξασθαι σὴν χάριν,
Γαλόκτιστε Παρθένε.

Ῥδὴ 9'. Κυρίως Θεοτόκον.

Μαρτυρικῆς προστάτις,
Μῆτερ, Τηλλυρίας,
τοὺς ἐπιβούλους ἐχθροὺς ἀποδίωξον
ἐξ ἐστιῶν τῶν πατρῶων ἡμῶν, Γαλόκτιστε.

Ἐλέη τοῦ Υἱοῦ σου
πέμψον οὐρανόθεν
ἡμῖν ἀφθόνως, Παρθένε Γαλόκτιστε,
τοῖς καταφεύγουσι πίστει σῆ θεία χάριτι.

Χαρᾶς καρδίας πλήσον
πάντων θλιβομένων
τῶν προσιόντων Ναῶ πανιέρω σου,
τὴν Τηλλυρίαν κοσμοῦντι λαμπρῶς, Γαλόκτιστε.

Μνημόνευε σῶν δούλων,
τῶν πεσόντων, μῆτερ,
ἐν Τηλλυρίας ταῖς μάχαις, Γαλόκτιστε,
κατ' εἰσβολέων ἀπίστων, Θεογεννήτρια.

Ἄξιόν ἐστι ... καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια·

Χαίροις, ἡ τῷ γάλακτι σῶν εὐχῶν
τρέφουσα σοὺς δούλους
νηπιάζοντας ἀρετῇ,
χαίροις, Τηλλυρίας
προστάτις καὶ ἀκέστωρ,
Γαλόκτιστε Κυρία,
Θεογεννήτρια.

Ἐχει Τηλλυρία τὸν σὸν Ναόν,
Κεχαριτωμένη,
καταφύγιον ἱερόν,

ἔπαλξιν ἀγίαν
καὶ πύργον σωτηρίας,
Γαλόκτιστε Παρθένε,
Μήτηρ τοῦ Κτίσαντος.

Ρῦσαι ἀλλοπίστων κατακτητῶν
βλάβης, Θεοτόκε,
καὶ κακίας τῆς μανικῆς
ἐπιβούλους, Μήτηρ,
ἡμῶν ἐλευθερίας,
Γαλόκτιστε, βοῶμεν,
Θεογεννήτρια.

Τῶν διχοτομούντων κατακτητῶν
Κύπρον τὴν ἀγίαν
ἀποδίωξον τὰς ὀρδὰς
πανσθενεῖ χειρὶ σου,
ὡς ὡς ἀκρίδων σμήνη
εἰς τὸν βυθὸν θαλάσσης
ρίψον, Γαλόκτιστε.

Πύργου Τηλλυρίας ὡς θησαυρὸν
καὶ τῆς νήσου Κύπρου
ὡς διάκοσμον ἀληθῶς
σὲ ὑμνολογοῦμεν,
Γαλόκτιστε Παρθένε,
οἱ σπεύδοντες ἐν πίστει
χάριτι θείᾳ σου.

Χαῖρε, σοί, Γαλόκτιστε, εὐλαβῶς
κράζομεν οἱ δῆμοι
Τηλλυρίας, ἧς οἱ δρυμοὶ
πάλαι τὴν εἰκόνα
πανσέπτου Κυκκωτίσεως

σὺν θείῳ Ἡσαΐα
καθυπεδέξαντο.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Ἐπρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου
ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον·

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τηλυρίας ὑπάρχεις φρουρός, Γαλόκτιστε,
καὶ ἄρωγός καὶ προστάτις,
Θεογεννήτορ σεμνή,
καὶ ὀλέτειρα ἐχθρῶν ταχίστη, Δέσποινα·
σοῦ γὰρ Ναῶ περικαλλεῖ
διὰ γάλακτός ποτε
κτισθέντι νῦν προσιόντες
ἄμφω πληρούμεθα σθένους
τῶν ἐπιβούλων θραῦσαι βέλεμνα.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἧν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Πύργου Τηλυρίας ταχινὲ
φύλαξ, Θεοτόκε Παρθένε,
καὶ πάντων τῶν εὐσεβῶν
τείχος ἀπροσμάχητον,
Μήτηρ Γαλόκτιστε,
τῶν δεήσεων ἄκουσον
ἡμῶν καὶ λιταῖς σου

ἡμαρ ἐξανάτειλον
ἡμῖν εὐφρόσυνον
τῆς ἐλευθερίας τῆς Κύπρου
σὲ μεγαλυνούσης ἀπαύστως
ἐξ Ἔργων υἱῶν τῆς κατακτῆσεως.

Δέσποινα, πρόσδεξαι
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

Δίστιχον.

Νικηφόρον Ἐπίσκοπον, Γαλόκτιστε,
φρούρει καὶ σκέπε, ἔκραξε Χαραλάμπης.

Τ Ε Λ Ο Σ
Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α
Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω
Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν

